

MERITXELL PAEZ

La regularització extraordinària

El procés de regularització extraordinària s'ha acabat i, lluny de ser optimistes, des de SOS Racisme volem denunciar que la situació de molts residents que fa molt que conviuen amb nosaltres i de molts nouvinguts no ha canviat, perquè aquest procés era insuficient i no ha tingut en compte totes les variables.

La primera cosa denunciada és el plantejament i el punt d'arrencada de la regularització extraordinària. L'objectiu i primer supòsit d'aquest procés era de permetre, de forma extraordinària, que no hi hagués persones en situació administrativa irregular convivint amb nosaltres. Doncs bé, això no ha estat possible perquè els requisits eren, per a molts col·lectius de persones immigrades, prou difícils de complir. Aquest podria ser el cas dels estudiants estrangers que ja residien entre nosaltres o el de les persones que sempre han residit de manera irregular al nostre país, perquè és molt difícil que vulguin o puguin acreditar certes condicions que se'ls exigeixen.

En segon lloc, denunciem la campanya d'intoxicació pública sobre el fet migratori que ha acompanyat aquest procés extraordinari. Des de les més altes instàncies governamentals de l'estat ens volen fer creure que la immigració és un afer de seguretat nacional, que pot desestabilitzar el país (el ministre Mayor va assegurar en unes declaracions públiques que els principals problemes d'Espanya durant el segle vinent serien el terrorisme i la immigració). Així s'ha utilitzat aquest procés per fer-nos saber que desconeixen la realitat del país que governen. No han sabut preveure que en aquest procés, a banda de persones que es troben en situació irregular, també l'han seguit molts residents regulars. Per molts, la manera més fàcil de renovar enguany el permís de residència era el procés extraordinari, perquè no hi havia contingents.

El govern ha utilitzat aquesta manca de previsió com un argument més per modificar la llei 4/2000 sobre els drets i deures dels estrangers i s'ha inventat una falsa relació causa-efecte entre la nova llei i el procés extraordinari. No resoldre, ni que sigui amb una regularització extraordinària, la situació administrativa de molts

ciutadans que conviuen amb nosaltres és d'una greu irresponsabilitat; però no fer-ho i utilitzar el fet migratori com a boc expiatori dels mals de la nostra societat és perillós, perquè crea una línia entre tipus de ciutadans diferents i així no es pot construir una convivència entre iguals.

Aquest procés, de la manera que s'ha proposat, ha servit per corregir un element que és (i continuarà essent) estructural: les legislacions d'estrangeria sempre afavoreixen bosses de persones en situació irregular. Els permisos de residència van molt condicionats a un contracte de treball. Així, encara que algú hagi obtingut uns quants permisos de residència, la precarietat laboral i el racisme institucional fan que pugui perdre la feina i, per tant, la residència legal. La Llei 4/2000 també cau en aquest parany.

Als ciutadans immigrants que han obtingut una resposta positiva a la demanda de regularització, tampoc no els espera un escenari gaire esperançador: sovint tornarà a ser un permís temporal (i si perden la feina l'any vinent, es poden tornar a trobar en situació irregular) i continuaran essent ciutadans de segona, perquè molts drets no els són reconeguts en iguals condicions que a nosaltres (i aquí caldrà veure el text final de la reforma de la llei).

Ara només ens resta saber quantes persones han participat en aquest procés, quantes se n'han beneficiat i com es concreta la nova situació. Per ara, les xifres que es diuen no són gaire positives, perquè fins avui, a Catalunya, només una tercera part de les persones que han presentat la documentació necessària han obtingut resposta positiva (no pas un permís efectiu).

Aquestes reflexions ens imposen la conclusió que cal una legislació que no posi impediments legals i burocràtics perquè les persones immigrades puguin residir entre nosaltres d'una manera regular, i en tot cas que la legislació permeti en les mateixes condicions la regularització permanent de les persones que, per motius estructurals de la nostra societat, cauen en la irregularitat.

“No resoldre la situació administrativa de molts ciutadans que conviuen amb nosaltres és una greu irresponsabilitat.”

Portaveu de SOS Racisme